



10-14 mei 2021

Eerst de bloemen, dan de vruchten.

In de lente krijgen takken botten.
Botten worden bloesems.
Maar de bloemen blijven niet.

“Where have all the flowers gone?”,
zong Pete Seeger.
Jaap Fischer dichtte het om in:
“Zeg mij waar de bloemen zijn.”

In tegenstelling tot het antwoord
uit het lied
zijn in werkelijkheid
de bloemen niet verdwenen,
ze zijn van gedaante veranderd.

Bloemen worden vruchten.

Iets moois en verlokkelijks
wordt iets nuttigs en gezonds.

Schoonheid leidt tot goedheid,
want schoonheid is hoop
en goedheid is het resultaat.

Anders gezegd,
als er geen hoop meer zou zijn,
dan is er ook geen toekomst.

Hoop zet de wereld in kleur
en kleur verleidt en verlost.

De natuur krijgt weer zin
om vruchten te dragen.

Dat gebeurt ook bij ons mensen.

We hebben schoonheid nodig
om tot goedheid te komen.

Wie investeert in schoonheid,
heeft immers waarden op het oog.

Je richt je huis mooi in,
niet voor de schoonheid op zich.
(Design zonder ziel is kil.)

“Als je niet kunt werken door de daad,
werk door het woord.
Als je niet kunt werken door het woord,
dan door de stilte.
En als ook dat niet kan,
wacht,
wees bereid,
want voor ieder mens
is de toekomst **een roeping.**”
Jean Guilton

Je maakt je huis met mooie dingen
gezellig, zodat gezin en gasten
het goed mogen hebben.

Schoonheid leidt tot goedheid,
want schoonheid brengt de zon
en de zon heeft de kleur van hoop.

Soms heeft goedheid schoonheid
nodig om vruchtbaar te zijn.

Eerst de bloemen,
dan de vruchten.
Mark Van de Voorde

Wees gegroet Maria,

vrouw van alle tijden,
moeder van alle moeders,
draagster van Jezus,
vruchtbare vrouw
in elke zin van het woord,

gezegd is de vrucht van je schoot,
de Zoon die ons de weg toont,
ook vandaag.

Die ons, zoals jij, ‘ja’ doet zeggen
op de wereld anders,
op vrede en rechtvaardigheid.

Wees een steun
voor allen die gebukt gaan
onder zorgen, pijn en verdriet,
Jij, de bemoedigster in moeilijke dagen.

Geef het hen
in naam van de levengevende God
waarin we geloven.

Voor nu en altijd.
Amen.

MARIA

Barmhartigheid is veel begrijpen
en veel vergeten.
Wonderlijk hoe een bijna vergeten woord
weer hedendaags geworden is.
Met de eenvoud die hem eigen is
brengt Paus Franciscus de
BARMHARTIGHEID
weer thuis in ons gewoon taalgebruik.

Het voor velen ouderwetse woord
BARMHARTIGHEID
krijgt weer betekenis,
krijgt weer leven en aantrekkingskracht.
De wijze waarop de Paus het telkens weer
ontwapenend ter sprake brengt
opent mogelijkheden voor het samen
mens zijn.

BARMHARTIGHEID is veel begrijpen.
Het vraagt om zich in te leven
in het leven en beleven van de andere.
Dit met een open oor, zonder oordelen
of veroordelen. Het is de kans aangrijpen
om het denken en doen van de andere te
doorgronden en te willen verstaan.
Wat leeft er in die andere?

BARMHARTIGHEID is veel vergeten.
Hoe sterk zijn we als mens niet
om de kleine kanten van de andere
in ons geheugen op te slaan
en deze van onszelf te verdringen.
Vergeten opent slaagkansen voor de
toekomst.
Vergeten laat het verleden verleden zijn.
Vergeten probeert de prille kansen voor
nieuw contact, voor nieuw engagement
slaagkans te geven.
Waar droomt de andere van?

BARMHARTIGHEID,
het is begrijpend openstaan
het is bevrijdend vergeten
het is met de warmte van het hart
elkaar het leven gunnen,
elkaar het leven geven.
Antoon Vandeputte

Maria, onze Moeder
en Hulp van de Christenen,
in deze dagen komen wij bij u
om te bidden tot Jezus, onze Heer.
Wij bidden met u.

Om een '**ruim**' hart
dat niet zelfgenoegzaam is
maar naar anderen toe wil leven,
mee-voelend met elke vreugde
en mee-lijdend met elke pijn.

Om een '**eenvoudig**' hart
dat ik me niet hoger acht
dan de minste van de mensen,
want ik weet hoe ikzelf
barmhartigheid nodig heb.

Om een '**mild**' hart
dat veel kan missen
zodat anderen niets ontbreekt.
Leer me mijn bestaan
met anderen breken en delen.

Om een '**vrij**' hart
dat niet verstrikt raakt
in de kleinste angsten en zorgen.
Maak me ontvankelijk
voor de echte dingen van het leven.

Om een '**trouw**' hart
dat nooit iemand in de steek laat
en het vooral opneemt voor wie zich
onmachtig voelt en voor wie faalt.

Om een '**vergevend**' hart
dat geen kwaad aanreken
en nooit weerwraak neemt.
Help me steeds ten volle
te vergeven en te vergeten.

Om een '**gelovig**' hart
dat weet dat Gij me nabij zijt,
dat Gij 'uw handen om mijn schouders legt'
en in al mijn zwakheid mijn sterkte blijft.

Om een '**hoopvol**' hart
dat nooit ontmoedigd raakt
omdat ik geloof dat de Hoop
die Gij in Jezus
aan de wereld geschonken hebt,
doorbreekt in ons eigen leven.
J. C.